

Så taler man om, at vi får et ringere velfærds-system i Danmark, hvis vi skal til at sammenligne os med nogle lande sydpå. Det rejser jo det spørgsmål, at Frankrig ligger som nr. 1, når man taler sundhedsvæsen, mens Danmark ligger på en 34. plads i WHO's undersøgelse. Det har mig bekendt også noget med velfærd at gøre. Er det, fordi man prøver at diskutere det på den måde? Altså så ringe er det ikke i de lande, der omgiver os. Der har man ikke de ventetider, som man har i det danske hospitalsvæsen.

Til hr. Frank Aaen om retningen og visionerne: Jeg synes, jeg gentagne gange i dag har sagt, hvad der er de konservative visioner, men jeg gentager dem gerne en gang mere for hr. Frank Aaen: Vi ønsker at komme af med de fire forbehold.

Nu er det den fælles mønt, vi omtaler, og så prøver man på igen i forbindelse med Nicetraktaten at råbe: Ulven kommer, ulven kommer! Jeg har sagt: Vi kender forslagene, men der er ingen, der ved, hvordan det kommer til at se ud, når resultatet kommer.

Store spændinger mellem Portugal og Grækenland og lignende lande er også et argument, men landene har faktisk siden 1993 koordineret deres politikker, og de har haft en økonomisk vækst i landene dernede, der er større end den, vi har haft herhjemme.

Til hr. Thulesen Dahl om ømme punkter i forbindelse med Nicetraktaten: Mit svar er nøjagtigt det samme som til hr. Holger K. Nielsen. Og så kunne man jo prøve at spørge hr. Thulesen Dahl, om han er enig med sin politiske leder i, at et ja den 28. september betyder, at kongehuset på længere sigt bliver afskaffet.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så har jeg hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger hr. Bendt Bendtsen så, at vi kan modsætte os Nicetraktaten, hvis vi vil. Det er en interessant ny melding fra Det Konservative Folkepartis side.

Da Enhedslisten for nogle måneder siden fremsatte et forslag om, at Danmark skulle nedlægge veto mod indførelse af flertalsafgørelser i EU på det sociale område og arbejdsmarkedsområdet, at vi altså skulle modsætte os, som hr. Bendtsen nu siger, da stemte Det Konservative Folkeparti imod Enhedslistens forslag. Vi skulle

ikke modsætte os noget som helst, og vi skulle slet ikke nedlægge veto mod Nicetraktaten og ikke engang bare antyde over for de andre lande, at Danmark kunne finde på at bruge sin ret til at sige nej.

Men jeg vil da gerne have det uddybet, og jeg ville da glæde mig, hvis der ligesom var lidt konservativ handlekraft her. Men altså realiteten er jo, at man stemte imod Enhedslistens forslag, fordi man har besluttet, at uanset hvad der kommer til at stå i den Nicetraktat, så har man købt den på forhånd, og man vil ikke trods utallige spørgsmål fra min og andres side svare på, om den danske befolkning bliver hørt ved en folkeafstemning. Det vil man bare ikke svare på. Det er selvfølgelig, fordi man har tænkt sig at luske den uden om befolkningen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg mener faktisk stadig væk, må jeg sige til hr. Bendt Bendtsen, at den Nicetraktat er et lidt ømt punkt for tilhængerne, og derfor forstår jeg også godt, at det er meget problematisk at diskutere den, og at man derfor prøver at ty til nogle argumenter for at komme uden om det. Altså det hænger jo bare ikke sammen, at man siger, at den 28. september stemmer vi ikke bare om euroen, men også om udvidelsen, og så siger, at Nicetraktaten er udgangspunktet for udvidelsen, men Nicetraktaten må vi ikke diskutere i forbindelse med debatten her i dag. Altså sådan hænger tingene ikke sammen.

Jeg synes, det er yderst relevant, som flere også tidligere har været inde på, om befolkningen bliver spurgt om den Nicetraktat, eller om det er således, at et flertal her i Folketinget bare skal vedtage den uden om befolkningen. Og er det sådan, at vi kan få nogle klare garantier fra konservativ side om, at man ikke vil gå med til flertalsafgørelser på f.eks. arbejdsmarkedsområdet, skatteområdet og socialområdet?

Der ligger forslag, pudsigt nok båret frem af eurolande, fordi de selvfølgelig har en interesse i at lave en fælles politik på en del områder, da de er med i den samme valutaunion. Det siger jo sig selv, det er nærmest en naturlov, at de bliver nødt til at arbejde for det. Det er derfor, vi er nogle andre, der så spørger: Er det så ikke naturligt, at hvis Danmark skal modsætte sig den udvikling, bliver vi også nødt til at sige nej til euroen? Man kan ikke sige ja til euroen og så bagefter sig nej til det, der er euroens naturlov.